

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 30 czerwca 2022 r.

**w sprawie ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych
i pomocy kredytobiorcom**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 9 czerwca 2022 r. ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 7 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „, będące w posiadaniu osób, o których mowa w art. 6,”;
- 2) w art. 8 w ust. 1 w pkt 9:
  - a) w lit. c wyrazy „i art. 23” zastępuje się wyrazami „, art. 23, art. 30 ust. 2, art. 32a i art. 33 ust. 2”,
  - b) skreśla się lit. f;
- 3) w art. 17 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Komisja może, w drodze decyzji, określić język albo języki inne niż język polski, w których sporządza się,”;
- 4) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 17 ust. 1, dostawca usług finansowania społecznościowego może świadczyć usługę finansowania społecznościowego na rzecz inwestora niedoświadczonego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. k rozporządzenia 2020/1503, po przekazaniu temu inwestorowi odpowiednio arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych albo arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych wraz z arkuszem kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy, sporządzonych w języku określonym w wydanej decyzji, pod warunkiem otrzymania, nie później niż przed dniem

przyjęcia pierwszego zlecenia od tego inwestora, jego oświadczenia, że posługuje się on językiem, w którym sporządzono ten arkusz, w stopniu umożliwiającym mu zrozumienie informacji zawartych w tym arkuszu.”;

- 5) w art. 21 w ust. 2 w pkt 3, w art. 22 w ust. 4 i w art. 36 w ust. 4 w części wspólnej wyraz „lub” zastępuje się wyrazem „albo”;
- 6) w art. 22 w ust. 4 wyrazy „klientów tego dostawcy” zastępuje się wyrazami „klientów dotychczasowego dostawcy”;
- 7) w art. 23 we wprowadzeniu do wyliczenia:
  - a) skreśla się wyrazy „przepisów art. 16 ust. 1 lub 2 lub art. 18 ust. 1 lub”;
  - b) po wyrazach „tego rozporządzenia” dodaje się wyrazy „, lub przepisów art. 16 ust. 1 lub 2 lub art. 18 ust. 1.”;
- 8) w art. 23 we wprowadzeniu do wyliczenia i w art. 27 w ust. 1 wyrazy „art. 23 ust. 2–5” zastępuje się wyrazami „art. 23 ust. 2–4”;
- 9) w art. 25 w ust. 1 i 2, w art. 27 w ust. 1 i w art. 33 w ust. 1 w pkt 3 wyrazy „art. 15 ust. 2 lub” zastępuje się wyrazami „art. 15 ust.”;
- 10) w art. 30 wyraz „podawane” zastępuje się wyrazem „przekazywane”;
- 11) w art. 33 w ust. 1 w pkt 3 wyrazy „art. 23 ust. 3–5” zastępuje się wyrazami „art. 23 ust. 3 i 4”;
- 12) w art. 33 w ust. 4 wyrazy „kary, o której mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „kary pieniężnej, o której mowa w tym przepisie”;
- 13) w art. 34 w ust. 1:
  - a) w pkt 1 skreśla się wyraz „zaistniałe”;

- b) w pkt 2 i 3 skreśla się wyraz „stwierdzone”;
- 14) w art. 35:
- a) w ust. 4:
- w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„wskazanie podmiotu odpowiedzialnego, o którym mowa w ust. 1 albo 2,
z podaniem jego:”;
  - w pkt 2 wyrazy „osób odpowiedzialnych, że zgodnie z ich” zastępuje się
wyrazami „podmiotu odpowiedzialnego, o którym mowa w ust. 1 albo 2,
że zgodnie z jego”;
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. W przypadku podmiotu odpowiedzialnego, o którym mowa w ust. 1 i 2,
będącego osobą prawną, oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, składa
członek organu zarządzającego tej osoby prawnej, zgodnie z obowiązującymi
zasadami reprezentacji.”;
- 15) w art. 35 w ust. 4 w pkt 2 po wyrazach „nie wprowadzają w błąd oraz że” dodaje
się wyraz „arkusz”;
- 16) w art. 36:
- a) w ust. 1 i 2 po wyrazie „Podmiot” dodaje się wyraz „odpowiedzialny”,
- b) w ust. 5 wyrazy „osób i podmiotów” zastępuje się wyrazami „podmiotów
odpowiedzialnych”,
- c) w ust. 6 wyrazy „Osoby i podmioty” zastępuje się wyrazami „Podmioty
odpowiedzialne”;
- 17) w art. 36 w ust. 6 wyraz „powinny” zastępuje się wyrazami „są obowiązane”;
- 18) w art. 39 w ust. 1 po wyrazie „inwestycyjnych” dodaje się wyrazy „lub arkusza
kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy”;

- 19) w art. 42 w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) wbrew obowiązкови, o którym mowa w art. 13 ust. 1, nie archiwizuje lub nie przechowuje na trwałym nośniku dokumentacji związanej z prowadzeniem działalności związanej ze świadczeniem usług finansowania społecznościowego;
  - 2) wbrew nakazowi wynikającemu z decyzji wydanej na podstawie art. 22 ust. 4 nie dokonuje przeniesienia na innego dostawcę usług finansowania społecznościowego praw i obowiązków wynikających z umów zawartych z właścicielami projektów oraz z inwestorami;”;
- 20) w art. 42 skreśla się ust. 3;
- 21) w art. 44 w poleceniu nowelizacyjnym po wyrazach „poz. 217, 2105 i 2106)” dodaje się wyrazy „wprowadza się następujące zmiany:”, pozostałą treść oznacza się jako pkt 2 i dodaje się pkt 1 w brzmieniu:
- „1) w art. 2 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
    - „3) jednostek organizacyjnych działających na podstawie Prawa bankowego, przepisów o obrocie papierami wartościowymi, przepisów o świadczeniu usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych, przepisów o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, przepisów o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, przepisów o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych lub przepisów o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, bez względu na wielkość przychodów;”;
- 22) w art. 48:
- a) w pkt 1, w art. 182¹ w § 1 wyrazy „kierowana do nieoznaczonego adresata” zastępuje się wyrazami „składana nieoznaczonemu adresatowi”,
  - b) w pkt 2, w art. 257¹:
    - w § 1 po wyrazie „objęcia” dodaje się wyraz „nowych” oraz wyrazy

- „kierowana do nieoznaczonego adresata” zastępuje się wyrazami „składana nieoznaczonemu adresatowi”,
- w § 2 po wyrazie „Objęcie” dodaje się wyraz „nowych”,
- c) w pkt 3, w art. 595²:
- w § 1 po wyrazie „objęcia” dodaje się wyraz „nowych”,
  - w § 2 po wyrazie „objęcie” dodaje się wyraz „nowych”;
- 23) w art. 54, w pkt 3b skreśla się wyraz „tego”;
- 24) w art. 55 w pkt 7, w pkt 1 wyrazy „określonych zadań” zastępuje się wyrazem „zadań”;
- 25) w art. 55 w pkt 12, w ust. 1 w pkt 2:
- a) w lit. a skreśla się wyrazy „– do czasu zaprzestania prowadzenia tej działalności”,
  - b) w lit. b skreśla się wyrazy „– do czasu zaprzestania prowadzenia tej działalności.”,
  - c) dodaje się część wspólną w brzmieniu:
„– do czasu zaprzestania prowadzenia tej działalności.”;
- 26) w art. 56 w pkt 5 w lit. b, w lit. c użyty dwukrotnie oraz w lit. d wyraz „lub” zastępuje się wyrazem „albo”;
- 27) w art. 56 w pkt 8 w lit. a w tiret drugim, w pkt 19 wyrazy „art. 12 ust. 1 rozporządzenia 2020/1503” zastępuje się wyrazami „art. 12 ust. 1 tego rozporządzenia”;
- 28) w art. 56 w pkt 9 w lit. b, w ust. 18 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) instrument finansowy jest rekomendowany lub oferowany wyłącznie uprawnionym kontrahentom albo umożliwienie nabycia lub objęcia tego instrumentu w inny sposób może nastąpić wyłącznie na ich rzecz.”;

- 29) w art. 56 w pkt 10 w lit. b, w ust. 6b wyrazy „przed rozpoczęciem” zastępuje się wyrazami „przed dniem rozpoczęcia”;
- 30) w art. 57 w pkt 1 w lit. b, pkt 36 otrzymuje brzmienie:
„36) arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych – rozumie się przez to arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia 2020/1503, sporządzany w przypadku oferty publicznej zbywalnych papierów wartościowych dokonywanej za pośrednictwem dostawcy usług finansowania społecznościowego.”;
- 31) w art. 57 w pkt 2, w pkt 6 wyrazy „prowadzonych przy jego udziale” zastępuje się wyrazami „dokonywanych za jego pośrednictwem”;
- 32) w art. 57 w pkt 12 w lit. b, w ust. 1ba w części wspólnej skreśla się wyrazy „, biorąc pod uwagę w szczególności sytuację finansową podmiotu, na który jest nakładana kara”;
- 33) w art. 59:
a) w pkt 3, w pkt 3b,
b) w pkt 7, w art. 17cc w ust. 1
– wyrazy „, o których mowa w” zastępuje się wyrazami „w rozumieniu”;
- 34) w art. 63 w pkt 2, w pkt 10 po wyrazie „przychodów” dodaje się wyraz „ogółem”;
- 35) w art. 66 w pkt 6 w lit. a, w ust. 2b wyrazy „powinna zapewniać” zastępuje się wyrazem „zapewnia”;
- 36) w art. 66 w pkt 7, w ust. 7 wyrazy „wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia” zastępuje się wyrazami „umów, o których mowa w art. 8 ust. 1”;

37) w art. 66:

a) skreśla się pkt 10,

b) dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. Kredytodawca w terminie do 25. dnia miesiąca przekazuje zbiorczo środki pochodzące z dokonanych przez kredytobiorców wpłat, o których mowa w art. 19 ust. 1, art. 20 i art. 22 ust. 3, na rachunek Funduszu.”.”;

38) w art. 73:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na wniosek konsumenta kredytodawca zawiesza spłatę kredytu hipotecznego udzielonego w walucie polskiej, z wyłączeniem kredytów indeksowanych lub denominowanych do waluty innej niż waluta polska.”,

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zawiesza się wyłącznie spłatę kredytu hipotecznego, udzielonego na podstawie umowy o kredyt hipoteczny, która może być uznana za umowę o kredyt hipoteczny w rozumieniu art. 3 ustawy zmienianej w art. 69.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zawieszenie spłaty kredytu przysługuje konsumentowi tylko w stosunku do jednej umowy zawartej w celu zaspokojenia własnych potrzeb mieszkaniowych.”,

d) w ust. 5 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) oświadczenie, że wniosek dotyczy umowy zawartej w celu zaspokojenia własnych potrzeb mieszkaniowych.”,

e) w ust. 10:

– zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Okresu zawieszenia spłaty kredytu nie wlicza się do okresu kredytowania.”,

– w zdaniu drugim skreśla się wyraz „wszystkie”;

39) w art. 74 po wyrazach „1 lipca 2022 r.” dodaje się wyrazy „w tym również

do umów zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy zmienianej w art. 69,”;

40) art. 75 otrzymuje brzmienie:

„Art. 75. 1. W przypadku zawieszenia spłaty kredytu w całości albo w części na innej podstawie niż określona w art. 73, okres tego zawieszenia kończy się z dniem doręczenia kredytodawcy wniosku, o którym mowa w art. 73 ust. 4.

2. W przypadku określonym w ust. 1, w potwierdzeniu, o którym mowa w art. 73 ust. 9, wskazuje się również sposób rozliczenia spłaty kredytu w związku z zakończeniem okresu zawieszenia.”;

41) w art. 88 wyrazy „art. 19, art. 19a, art. 21 i art. 22” zastępuje się wyrazami „art. 19, art. 21, art. 22 i art. 22a”;

42) w art. 90 w pkt 4 wyraz „wymogów” zastępuje się wyrazem „wymogu”;

43) art. 91 otrzymuje brzmienie:

„Art. 91. W przypadku zawieszenia wykonania umowy o kredyt hipoteczny na podstawie art. 31fa ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 71 z dniem wejścia w życie ustawy kończy się okres tego zawieszenia.”.

MARSZAŁEK SENATU

Tomasz GRODZKI

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2022 r. Senat rozpatrzył ustawę o finansowaniu społecznosciowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom i uchwalił do niej 43 poprawki.

W związku z tym, że oczywiste jest kto jest obowiązany zachować w tajemnicy informacje stanowiące tajemnicę zawodową (są to osoby określone w art. 6 i art. 12) oraz mając na uwadze, że art. 8 nie zawiera odesłania do art. 6 (ustawodawca przyjmuje w tym przypadku, że przepis ten stosuje się do osób, o których mowa w art. 6), sformułowane w art. 7 we wprowadzeniu do wyliczenia odesłanie będzie skutkować wątpliwością, czy przepis ten, znajdzie zastosowanie do osób, o których mowa w art. 12 ust. 1. Skoro ustawodawca ograniczył zakres podmiotowy art. 7 do osób, o których mowa w art. 6 (nie uczynił tego w przypadku art. 8), wykładnia literalna przepisu prowadzi do wniosku, że osoba, o której mowa w art. 12 ust. 1, nie może ujawnić informacji stanowiącej tajemnicę zawodową, w której posiadanie weszła, na żądanie żadnego z podmiotów, o których mowa w art. 7. Zgodnie z art. 12 ust. 1 osoba, o której mowa w tym przepisie, będzie mogła ujawnić informacje tylko w takim przypadku, gdy ustawodawca jej na to pozwoli. Dążąc do wyeliminowania wątpliwości i sformułowania przepisu zgodnie z intencją ustawodawcy, uchwalono **poprawkę nr 1**.

Mając na względzie fakt, że do określonych przepisów ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym odsyła lit. c w art. 8 ust. 1, zbędne jest formułowanie kolejnego odesłania do przepisów tej samej ustawy w lit. f – **poprawka nr 2**.

Poprawki nr 3, 15, 23, 24 i 27 mają charakter redakcyjny.

Mając na uwadze, że wydanie decyzji, o której mowa w art. 17, jest fakultatywne, przepis art. 18 ust. 1 nie może mieć charakteru kategorycznego. Nie może on sugerować, że arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych albo arkusz ten wraz z arkuszem kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy, każdorazowo będzie sporządzany w języku innym niż język polski. Dodatkowo w przepisie dokonano korekty redakcyjnej, skreślając zbędne wyrazy – **poprawka nr 4**.

Poprawki nr 5 i 26 porządkują spójniki.

Przepisu art. 22 ust. 4 zdanie drugie nie da się pogodzić z przepisem art. 30 ust. 2 lit. i rozporządzenia 2020/1503. Przepis rozporządzenia wymaga uzyskania zgody klienta dotychczasowego dostawcy usług finansowania społecznościowego, a nie zgody klienta dostawcy przejmującego – **poprawka nr 6**.

Technika użyta w formule odesłania w art. 23 we wprowadzeniu do wyliczenia skutkuje wątpliwością, czy przepis ten odsyła do art. 16 ust. 1 lub 2 i art. 18 ust. 1 rozpatrzonej ustawy, czy też rozporządzenia 2020/1502. W celu zapewnienia jednoznaczności przepisowi przyjęto **poprawkę nr 7**.

W art. 23 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 25 ust. 1 i 2, w art. 27 ust. 1 oraz w art. 33 ust. 1 pkt 3 w katalogu przepisów rozporządzenia 2020/1503, które dotyczą obowiązków dostawcy usług finansowania społecznościowego, wymieniono również przepisy nakładające obowiązki na organy władzy publicznej. W związku z tym, z katalogu przepisów, do których się odsyła trzeba wyeliminować przepisy odnoszące się do organów (art. 15 ust. 2 i art. 23 ust. 5 rozporządzenia 2020/1503) – **poprawki nr 8, 9 i 11**.

W związku z tym, że w art. 27 ust. 1 i w art. 29 ust. 1 mowa jest o przekazywaniu informacji do publicznej wiadomości oraz kierując się § 10 Zasad techniki prawodawczej (dalej jako „ZTP”), przyjęto **poprawkę nr 10**. Podobny charakter mają **poprawki nr 12 i 13**. Poprawka nr 13 uwzględnia również fakt, że oczywiste jest, że odpowiedzialność za naruszenie obowiązków powstaje wówczas, gdy naruszenie zaistnieje i zostanie stwierdzone w odpowiedniej procedurze.

W przepisach art. 35 ust. 4 i 5 i art. 36 ust. 1, 2, 4–6 należy ujednoclić sposób, w jaki ustawodawca określa podmiot odpowiedzialny za zgodność informacji zawartych w arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych i arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy, ze stanem faktycznym – **poprawki nr 14 i 16**.

Poprawki nr 17 i 35 uwzględniają dobre praktyki legislacyjne, poglądy doktryny oraz orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego odnoszące się do używania w przepisach czasownika modalnego „powinien”.

W związku z tym, że ustawodawca uznał za czyn zabroniony podanie w arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych nieprawdziwych danych lub zatajenie danych, które wpływa w istotny sposób na treść informacji zawartych w tym arkuszu, nasuwało się pytanie, dlaczego ustawodawca nie potraktował podobnie analogicznego czynu w odniesieniu do

arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy. W ocenie Senatu czynem zabronionym powinno być również podanie nieprawdziwych danych w arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy lub zatajenie danych, które wpływa w istotny sposób na treść informacji zawartych w tym arkuszu. Ustawodawca powinien być konsekwentny w swoich ocenach. Warunkiem właściwego odczytania norm prawnych zakodowanych w ustawie jest także spójność aksjologiczna i prakseologiczna przyjętych rozwiązań – **poprawka nr 18**.

Mając na uwadze § 75 ust. 2 ZTP należy skorygować określone w art. 42 ust. 2 pkt 1 i 2 znamiona czynu zabronionego tak, aby precyzyjnie odpowiadały one treści nakazów i obowiązków wynikających z przepisów materialnych oraz prawidłowo wskazywały rzeczywiste źródło nakazu lub obowiązku – **poprawka nr 19**.

Zgodnie z § 81 ZTP na końcu przepisów karnych zamieszcza się przepis określający tryb orzekania w sprawach będących przedmiotem tych przepisów wyłącznie wówczas, gdy na podstawie sankcji karnej określonej w przepisie karnym, nie da się ustalić czy dany czyn zabroniony jest przestępstwem czy wykroczeniem. Wobec faktu, że sankcją za popełnienie czynu określonego w art. 42 ust. 1 będzie m.in. kara aresztu, nie ulega wątpliwości, że czyny, o których mowa w art. 42 ust. 1 i 2, są wykroczeniami – **poprawka nr 20**.

W związku z objęciem zakresem podmiotowym ustawy o rachunkowości dostawców usług finansowania społecznościowego, należy uzupełnić art. 2 ust. 1 pkt 3 tej ustawy, tak aby przepis merytoryczny ogólny określający zakres podmiotowy aktu był adekwatny do zakresu wynikającego z treści przepisów merytorycznych szczegółowych – **poprawka nr 21**.

Poprawka nr 22 ujednocila terminologię przepisów dodawanych do ustawy – Kodeks spółek handlowych („kierowanie oferty” – „składanie oferty”) oraz uwzględnia, że dodawane art. 257¹ oraz art. 595² dotyczą objęcia udziałów w związku z podwyższeniem kapitału zakładowego spółki. W przypadku tego rodzaju udziałów ustawodawca w ustawie – Kodeks spółek handlowych posługuje się sformułowaniem „nowe udziały” (zob. np. art. 257 § 3 i art. 260 § 2 ustawy – Kodeks spółek handlowych).

Poprawka nr 25 ma charakter techniczno-legislacyjny. Uwzględnia ona zasady formułowania przepisów zawierających wyliczenie określone w § 56 ust. 1 ZTP.

Poprawkę nr 28 uchwalono kierując się § 5 i § 6 ZTP, a także komunikatywnością w aspekcie interpretacyjnym ust. 18 pkt 2 dodawanego do art. 83b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

W związku z tym, że w ust. 6b dodawanym do art. 83c ustawy o obrocie instrumentami finansowymi mowa jest o **terminie** informowania klientów detalicznych o zamiarze przekazywania informacji w formacie elektronicznym, przepis nie może pozostawiać żadnych wątpliwości odnośnie do sposobu obliczenia tego terminu. Termin 8 tygodni powinien odnosić się nie do rozpoczęcia przekazywania informacji w formacie elektronicznym, ale do dnia, w którym rozpoczęcie przekazywania informacji w tym formacie nastąpi – **poprawka nr 29**.

Zgodnie z § 151 ust. 1 ZTP definicja – jako narzędzie, którym ustawodawca dokonuje wykładni autentycznej określenia ustawowego – musi być sformułowana w sposób niebudzący wątpliwości co do znaczenia określenia, które jest definiowane. Dążąc do tego, aby definicja pojęcia „arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych”, dodawana do ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, nie budziła wątpliwości w zakresie znaczenia definiowanego określenia, przyjęto **poprawkę nr 30**. W poprawce proponuje się m.in. powiązanie definicji „arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych” z dodawaną do wskazanej ustawy definicją pojęcia „dostawca usług finansowania społecznościowego”. W definicji uwzględniono terminologię dodawanego art. 37c ust. 1 (art. 57 pkt 5 noweli). Ponadto terminologia tego przepisu powinna być uwzględniona w pkt 6 dodawanym do art. 19c (art. 57 pkt 2 noweli) – **poprawka nr 31**.

W ust. 1ba dodawanym do art. 96 ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych ustawodawca przyznaje Komisji Nadzoru Finansowego (dalej jako „KNF”) uprawnienie do nakładania kary pieniężnej w przypadku naruszenia art. 37 ust. 2 wskazanej ustawy, a także przepisów rozporządzenia 2020/1503 w zakresie sporządzania arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych oraz sporządzania tego arkusza w innym języku niż prawnie dopuszczalny. Przewidziano, że kara pieniężna będzie wynosiła do 1 000 000 zł. KNF nakładając tę karę będzie obowiązana wziąć pod uwagę w szczególności sytuację finansową podmiotu, na który kara jest nakładana. Wątpliwości budziła relacja dodawanego do art. 96 ust. 1ba, w zakresie przewidzianej w przepisie dyrektywy wymiaru

kary pieniężnej, oraz art. 189d ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, w kontekście obowiązującego art. 96 ust. 1h ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych. Wątpliwości budziła także relacja pomiędzy ust. 1ba dodawanym do art. 96 wskazanej ustawy i obowiązującym ust. 1h w tym artykule. Przepis art. 96 ust. 1h ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych określa dyrektywy wymiaru kary pieniężnej przy wymierzaniu kary za naruszenia, o których mowa w ust. 1–1e oraz ust. 1i–1l tego artykułu. Nasuwało się więc pytanie, czy intencją ustawodawcy jest wyłączenie w stosunku do naruszeń przewidzianych w dodawanym ust. 1ba stosowania przesłanek z ust. 1h? Nie było też jasne, czy wolą ustawodawcy jest, aby art. 96 ust. 1ba część wspólna wyłączał stosowanie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w ustawie – Kodeks postępowania administracyjnego, czy też uzupełniał te dyrektywy. Należy mieć na uwadze, że zgodnie z art. 189a § 2 pkt 1 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, uregulowanie przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej w ustawie, wyłącza stosowanie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego. W **poprawce nr 32** przyjęto, że wolą ustawodawcy jest, aby art. 96 ust. 1h stosowany był również w przypadku naruszeń przewidzianych w dodawanym ust. 1ba, oraz że konsekwentnie ustawodawca wyłącza stosowanie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego w zakresie dyrektyw wymiaru kary.

W związku z tym, że pkt 3b dodawany do art. 4 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz dodawany do tej ustawy art. 17cc odsyłają do definicji pojęcia „system teleinformatyczny”, a nie do przepisu merytorycznego szczegółowego regulującego instytucję systemu teleinformatycznego, uchwalono **poprawkę nr 33**.

W celu zapewnienia spójności terminologicznej w zakresie zmienianego art. 20 ust. 1 ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym, w dodawanym do tego przepisu pkt 10 należy mówić o „przychodach ogółem”, a nie „przychodach” – **poprawka nr 34**.

Dążąc do tego, aby ust. 7 dodawany do art. 17a ustawy o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej, w zakresie w jakim odnosi się on do realizacji umów, sformułowany był podobnie do ust. 2b dodawanego do art. 16a wymienionej ustawy, przyjęto **poprawkę nr 36**.

W związku z tym, że art. 19a dodawany do ustawy o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej, w zakresie swojej regulacji odnosi się również do art. 20 i art. 22 ust. 3 oraz mając na uwadze, że dobrą praktyką legislacyjną jest odsyłanie do przepisu, który poprzedza przepis zawierający odesłanie (tzw. odesłanie „do tyłu”), a nie do przepisu, który następuje po przepisie zawierającym odesłanie (tzw. odesłanie „do przodu”), należy dodawany art. 19a zamieścić po art. 22 w strukturze zmienianej ustawy – **poprawki nr 37 i 41**.

Przepis art. 73 ust. 1 jest podstawową regulacją, która umożliwi zawieszenie spłaty kredytu hipotecznego, a więc realizację jednego z podstawowych celów ustawy. Wprowadza on instytucję tzw. „wakacji kredytowych”. Warunkiem realizacji celu ustawy jest zapewnienie, że przepis ten nie będzie budził żadnych wątpliwości interpretacyjnych. Zarówno w ocenie stron umów kredytu hipotecznego, sądów, które mogą rozpatrywać ewentualne spory pomiędzy stronami, jak i organu nadzoru. Zaproponowane w art. 73 ust. 1 rozwiązanie może jednak budzić wątpliwości w zakresie tego, jakie umowy kredytu hipotecznego będą objęte zakresem regulacji tego przepisu. Część pojawiających się w opinii publicznej głosów wskazuje, że zakresem regulacji art. 73 objęte będą wyłącznie kredyty, które są kredytami hipotecznymi w rozumieniu ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami. Innymi słowami wskazuje się, że zakresem analizowanej regulacji nie będą objęte kredyty hipoteczne, które zostały udzielone przed dniem wejścia w życie wskazanej ustawy, czyli przed dniem 22 lipca 2017 r. Pogląd ten może być uznany za zasadny wobec faktu, że ustawodawca odniósł się w art. 73 nie do kredytu hipotecznego jako takiego, ewentualnie kredytu hipotecznego, który spełnia warunki uznania go za kredyt hipoteczny w rozumieniu ustawy o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami, ale mówi w tym przepisie o kredycie hipotecznym w rozumieniu wymienionej ustawy. Sformułowanie „w rozumieniu” może sugerować, że ustawodawcy chodzi wyłącznie o kredyty hipoteczne udzielone począwszy od dnia 22 lipca 2017 r. Wątpliwości tych nie rozwiewa art. 74. Wskazuje on bowiem wyłącznie ostateczny termin zawarcia umowy o kredyt hipoteczny, która to umowa będzie mogła skorzystać z dobrodziejstwa tzw. „wakacji kredytowych”.

Dążąc do wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych, a także przyjmując, że wola ustawodawcy nie było różnicowanie sytuacji w zależności od tego na jakiej podstawie została

zawarta umowa kredytu hipotecznego a więc, że ustawodawca nie chce różnicować sytuacji konsumenta w zależności od tego czy umowa została zawarta przed czy po 22 lipca 2017 r. (przyjęcie, że intencją było wprowadzenie ograniczenia polegającego na ograniczeniu zakresu art. 73 ust. 1 do umów zawartych od dnia 22 lipca 2017 r. mogłoby być oceniane w kontekście potencjalnego naruszenia wynikającej z art. 32 Konstytucji zasady równości), uchwalono **poprawkę nr 38**. Zmianie art. 73 ust. 1 powinna towarzyszyć zmiana art. 74 – **poprawka nr 39**.

Ponadto wątpliwości budził art. 73 ust. 3 w zakresie w jakim odnosi się on wyłącznie do umowy kredytu hipotecznego zawartej w celu nabycia nieruchomości. Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami, kredyt hipoteczny może być udzielony również na utrzymanie prawa związanego z nieruchomością mieszkalną, a także na budowę lub przebudowę budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego. Zakładając, że ustawodawca nie chciał ograniczać zakresu tzw. „wakacji kredytowych” wyłącznie do nabycia nieruchomości, co sugeruje art. 73 ust. 1 poprzez odesłanie do definicji kredytu hipotecznego z ustawy o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami, art. 73 ust. 3 należy nadać bardziej generalny charakter. Problem ten rozwiązuje **poprawka nr 38** w lit. c.

W związku z tym, że istotą art. 75 ust. 1 i art. 91 jest zakończenie okresu zawieszenia spłaty kredytu hipotecznego w przypadkach, o których mowa w tych przepisach, z mocy prawa, a nie skrócenie tego okresu (mogłoby się bowiem pojawić pytanie o ile taki okres ma być skrócony), w celu wyeliminowania wątpliwości i zapewnienia należytej precyzji przepisom, uchwalono **poprawki nr 40 i 43**. Dodatkowo zaproponowane w poprawce nr 43 brzmienie art. 91 uwzględnia treść i brzmienie art. 31fa ust. 1 ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Przepis art. 90 pkt 4 wymaga korekty językowej. Należy skorelować tę regulację z art. 16a ust. 2a pkt 1 lit. a tiret czwarte, który to przepis dodawany jest do ustawy o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej. Wskazane przepisy są odpowiednikami – **poprawka nr 42**.